

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 4. 9. 2024 v trestní věci obžalovaného [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], vedené pro zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku a další, o odvolání obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 15. 5. 2024, č.j. 4 T 113/2023-683,

takto:

Odvolání obžalovaného se podle § 256 tr. řádu zamítá.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 15. 5. 2024, č.j. 4 T 113/2023-683, bylo rozhodnuto následovně:

Podle § 45 odst. 1 trestního zákoníku se ruší výrok o vině za pokračující přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, jímž byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 17. 1. 2024 č.j. [REDAKCE] v právní moci dne 17. 1. 2024, výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají v uvedeném výroku o vině svůj podklad, a rozoboduje se tak, že

obžalovaný [REDAKCE] narozený [REDAKCE] v [REDAKCE], [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE] [REDAKCE], t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici [REDAKCE],

je vinen, že

- I. ačkoli neměl zvláštní oprávnění ke zacházení s omamnými a psychotropními látkami podle § 4 a § 8 zákona č. 167/1998, v platném znění, přesto v jednom případě v říjnu 2021 a dále nejméně od července 2022 do 30. 3. 2023 a na území města [REDAKCE], okres [REDAKCE] [REDAKCE], za účelem získání finančního prospěchu opakovaně prodával či daroval metamfetamin (pervitin), a to nejméně osobám

[REDAKCE] narozenému [REDAKCE], v období od srpna 2022 do března 2023 na různých místech ve [REDAKCE] opakovaně prodal pervitin nejméně dvakrát do týdne, tedy nejméně v 64 případech, obvykle dávku v množství 0,2 gramu za částku 500 Kč, 0,6 gramu za částku 1 200 Kč nebo 1 gram za částku 2.000 Kč, takto mu poskytl pervitin o celkové hmotnosti nejméně 12,8 gramů za celkovou částku nejméně 32 000 Kč,

[REDAKCE] narozenému [REDAKCE], dne 14. 10. 2021 v místě svého bydliště ve [REDAKCE], [REDAKCE], prodal v jednom případě jednu dávku pervitinu v množství 0,1 gramu za částku 500 Kč, po jejímž nitrožilním užití u [REDAKCE] nastal kolapsový stav a musel být ošetřen přivolanými zdravotníky Záchrané zdravotní služby Jihočeského kraje,

[REDAKCE] narozenému [REDAKCE], od poloviny ledna 2023 do 30. 3. 2023 na různých místech města [REDAKCE] nejméně ve dvou případech prodal dávku pervitinu v množství 0,1 gramu za částku 500 Kč, celkem tedy 0,2 gramu pervitinu za částku 1 000 Kč,

[REDAKCE] narozenému [REDAKCE], přesně nezjištěný den v červenci 2022 v místě svého bydliště ve [REDAKCE] [REDAKCE], v jednom případě daroval dávku pervitinu v množství 0,05 gramu, přičemž za dávku pervitinu nic nepožadoval,

[REDAKCE] narozené [REDAKCE], od dubna 2022 do června 2022, nejméně ve třech případech prodal dávku pervitinu a to v jednom případě v množství 0,5 gramu za částku 1 000 Kč a ve dvou případech v množství 0,1 gramu za částku 500 Kč, celkem tedy 0,7 gramu pervitinu za částku 2 000 Kč, v říjnu 2022 jí pak v místě svého bydliště ve [REDAKCE], když u něho bydlela, ve dvou případech daroval dávku pervitinu v nezjištěném množství, tzv. „lajnu“, které v bytě užíla, přičemž za tyto dávky pervitinu nic nepožadoval,

přičemž metamfetamin (pervitin) je uveden v příloze č. 5 ke nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, ke zákonu č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, jako psychotropní látka zařazená do seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách,

- II. ačkoli není a nikdy nebyl držitelem řidičského oprávnění a byl si vědom, že mu byly uloženy sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel a to

- příkazem Městského úřadu Český Krumlov, Odbor správní, ze dne 18. 10. 2022, sp. zn. [REDAKCE] [REDAKCE], v právní moci dne 9. 11. 2022, na dobu 20 měsíců od nabytí právní moci příkazu,
- příkazem Městského úřadu Český Krumlov, Odbor správní ze dne 21. 11. 2022, sp. zn. [REDAKCE],

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Bukovská

v právní moci dne 14. 12. 2022, na dobu 20 měsíců od nabytí právní moci příkazu, přesto

- 1) dne 4. 2. 2023 okolo 02:30 hodin ve [REDAKCE], okres [REDAKCE], řídil po místních komunikacích osobní automobil značky VW Passat, RZ [REDAKCE], a to nejprve od bytového domu č.p. [REDAKCE] v ulici [REDAKCE] směrem k domu č.p. [REDAKCE] v ulici [REDAKCE], dále odjel do ulice [REDAKCE], odkud se vrátil zpět do ulice [REDAKCE], a odtud odjel až k domu č.p. [REDAKCE] v ulici [REDAKCE], kde vozidlo odstavil a byl kontrolován přivolanou policejní hlídkou Dopravního inspektorátu Český Krumlov,
- 2) dne 13. 2. 2023 v době od 11:45 hodin do 11:50 hodin ve [REDAKCE], řídil osobní automobil zn. BMW 520, RZ [REDAKCE], z ulice [REDAKCE] do ulice [REDAKCE], kde byl zastaven a kontrolován policejní hlídkou Obvodního oddělení Větrná, která mu další jízdu zakázala,

(převzato z rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově sp. zn. [REDAKCE])

III. ačkoli si byl vědom opakovaně uložených sankcí zákaazu činnosti spočívající v zákaazu řízení motorových vozidel vymezených pod bodem II., přesto dne 24. 2. 2023 v době okolo 18:18 hodin v obci [REDAKCE], okres [REDAKCE], řídil po předchozím požití alkoholických nápojů po místních komunikacích osobní vozidlo zn. BMW 520 I, RZ [REDAKCE], a to od domu č.p. [REDAKCE] ve směru k ulici [REDAKCE], přičemž u domu č.p. [REDAKCE] v ulici [REDAKCE] při projíždění pravotočivé zatáčky nepřizpůsobil rychlost vozidla dopravně technickému stavu komunikace a její povaze, na mokré komunikaci dostal s vozidlem smyk, vjel do protisměru a následně mimo komunikaci, kde narazil do stromu, a s vozidlem se převrátil na střechnu, přičemž zjištěná hladina alkoholu byla nižší než 1 g/kg alkoholu v dechu,

IV. vědom si opakovaně uložených sankcí zákaazu činnosti spočívající v zákaazu řízení motorových vozidel, které jsou vymezeny pod bodem II. sbora, přesto nejméně v době od 1. 3. 2023 od 16:00 hodin do 2. 3. 2023 do 12:45 hodin poté, co se s poškozenou [REDAKCE], narozenou [REDAKCE], domluvil na koupi osobního vozidla zn. Audi A4, RZ [REDAKCE], v hodnotě nejméně 70 000 Kč, tak od [REDAKCE], řídil toto vozidlo po dálnici a poté po pozemních komunikacích přes [REDAKCE] až na parkoviště před dům č.p. [REDAKCE] ve [REDAKCE], okres [REDAKCE], kde mělo dle předchozí domluvy dojít k předání peněz a sepsání kupní smlouvy, přičemž klíče od motorového vozidla poškozené měl obžalovaný po celou dobu u sebe, po příchodu do bytu obžalovaného po chvíli z bytu odešel, aniž by [REDAKCE] cokoliv vysvětlil, v bytě ji nechal, a bez předchozího svolení a vědomí poškozené následně motorové vozidlo AUDI A4, RZ [REDAKCE], užíval a odjel s ním z [REDAKCE] do [REDAKCE] a zpět do [REDAKCE], poškozená v průběhu noci obžalovaného opakovaně kontaktovala přes aplikaci messenger z důvodu vrácení motorového vozidla, obžalovaný ale na hovory a zprávy buď nereagoval nebo jí odepisoval, že už je na cestě, avšak s vozidlem nedorazil a toto jí nevrátil, do bytu se vrátil až dne 2. 3. 2023 okolo 08:30 hodin s tím, že poškozené tvrdil, že si vyřizoval svoje věci, že vozidlo již přepsal na sebe a žádné peníze jí nedá, když chtěla poškozená klíče od vozidla, tak se jí vysmál a nabídl jí pouze odvoz domů, z toho důvodu poškozená z bytu odešla a učinila oznámení na Policii ČR, motorové vozidlo bylo vypátráno až dne 2. 3. 2023 v době okolo 12:45 hodin policejní hlídkou Dopravního inspektorátu Český Krumlov zaparkované na parkovišti u domu č.p. [REDAKCE] ve [REDAKCE], a bylo předáno poškozené [REDAKCE],

V. dne 17. 3. 2023 v době okolo 12:30 hodin ve [REDAKCE], na ul. [REDAKCE], okres [REDAKCE], poté, co poškození [REDAKCE], narozený [REDAKCE], se svou přítelkyní poškozenou [REDAKCE], narozenou [REDAKCE], vyšli z budovy, ve které je umístěna [REDAKCE], se těchto zeptal, zda pro něbo mají finanční hotovost ve výši 2 000 Kč, kterou si od něbo půjčili v únoru 2023, pokud se její poškozený [REDAKCE] zeptal, jestli by neslo se splacením dluhu počkat z důvodů jejich finančních problémů, tak obžalovaný na ně křičel „mě to nezajímá, ani to nezkoušej, já ty peníze chci, dej mi ty peníze nebo Tě tady pobodám, prostě mi ty peníze dej,“ přitom strčil ruku do kapsy kalhot a naznačoval, že sabá pro něž, v tomto momentě poškozená [REDAKCE] řekla, aby to nedělal, neboť tam s sebou mají děti, načež obžalovaný poškozenému [REDAKCE] vybrožoval slovy „jestli mi ty peníze nedáš, tak na Tebe pustím svého psa,“ na to poškozený [REDAKCE] z obav o život a zdraví svoje a své rodiny vytáhl peníze, aby mu vrátil dlužnou částku ve výši 2 000 Kč, ale obžalovaný požadoval finanční částku ve výši 4 000 Kč, kdy její výši zdůvodnil čekáním, poškozený [REDAKCE] ze strachu z obžalovaného mu požadovanou částku vydal, obžalovaný měl po celou dobu u sebe na vodítku svého psa bojové rasy, černé barvy, následně z místa odešel,

VI. ačkoli neměl zvláštní oprávnění k zacházení s omamnými a psychotropními látkami podle § 4 a § 8 zákona č. 167/1998, o návykových látkách a změně dalších zákonů ve znění pozdějších předpisů, tak přesto

dne 30. 3. 2023 v 07:55 hodin poté, co byl v místě bydliště ve [REDAKCE], ul. [REDAKCE], okres [REDAKCE], podle § 76 odst. 1 trestního řádu zadržен policisty Oddělení obecné kriminality Český Krumlov a eskortován na policejní služebnu Územního odboru Český Krumlov, Oddělení kriminální policie, ul. Tovární č.p. 165, Český Krumlov, kde u něbo byla provedena osobní prohlídka podle § 82 odst. 3, odst. 4 trestního řádu, u sebe pro vlastní potřebu přechovával 1 ks plastového sáčku se světle hnědou krystalickou látkou o hmotnosti 3,20 g, která obsahovala hydrochlorid metamfetaminu s koncentrací metamfetaminové báze 64,1 %, což odpovídá 2051 mg metamfetaminu, kterou tébož dne v 08:30 hodin dobrovolně vydal na výzvu policistům Oddělení obecné kriminality PCR Český Krumlov,

přičemž metamfetamin (pervitin) je uveden v příloze č. 5 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, k zákonu č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, jako psychotropní látka zařazená do seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách,

tedy

ad I.

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Bukovská

neoprávněně prodal a jinak jinému opatřil psychotropní látku,

ad II. až IV.

mařil výkon rozhodnutí jiného orgánu veřejné moci tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána,

ad IV.

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a způsobil takovým činem škodu nikoliv nepatrnou,

ad V.

jiného pod pobuřičkou násilí nutil, aby něco konal a čin spáchal se zbraní,

ad VI.

neoprávněně pro vlastní potřebu přechovával psychotropní látku v množství větším než malém,

čímž spáchal

ad I.

přechín nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku,

ad II. až IV.

pokračující přechín maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

ad IV.

přechín krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

ad V.

zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku,

ad VI.

přechín přechovávání omamné a psychotropní látky a jedy podle § 284 odst. 2 trestního zákoníku.

a odsuzuje se

za jednání popsané pod body II. až V.

a za sbíhající se zplášt' závažný zločin loupeže podle § 173 odst. 1 trestního zákoníku a přechín porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, pro které již byl pravomocně odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 26. 4. 2023 č. j. [REDACTED] ve spojení s usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 16. 8. 2023 č. j. [REDACTED], v právní moci dne 16. 8. 2023, dále za pokračující přechín maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, přechín ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku a přechín vytržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, pro které již byl pravomocně odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 21. 2. 2023 č. j. [REDACTED], který byl obžalovanému doručen dne 28. 3. 2023, v právní moci dne 6. 4. 2023, a pro zločin padělání a pozměnění peněz podle § 233 odst. 2 alinea 2 trestního zákoníku, pro který byl odsouzen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 12. 9. 2023, sp. zn. [REDACTED], ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 28. 11. 2023 sp. zn. [REDACTED], v právní moci dne 28. 11. 2023, pro přechín obrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, pro který již byl pravomocně odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 17. 1. 2024 č. j. [REDACTED], v právní moci 17. 1. 2024,

podle § 173 odst. 1, § 43 odst. 2 a § 45 odst. 1 trestního zákoníku **ke společnému souhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 6 (šesti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku **se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů na dobu 3 (tři) let.**

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se ruší výroky o trestu z rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 26. 4. 2023 č. j. [REDACTED], trestního příkazu Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 21. 2. 2023 č. j. [REDACTED], z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 12. 9. 2023, sp. zn. [REDACTED], a z rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 17. 1. 2024 č. j. [REDACTED], jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, ke níž zrušením došlo, požbyla podkladu.

za jednání popsané pod body I. a VI.

a za sbíhající se přechín maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, pro který již byl pravomocně odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 9. 8. 2023 č. j. [REDACTED], v právní moci dne 26. 8. 2023,

podle § 283 odst. 1 a § 43 odst. 2 trestního zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody ve výměře 16 (šestnácti) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku **se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Bukovská

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se ruší výroky o trestu z rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 9. 8. 2023 č. j. [REDAKCE], jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, ke níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradu škody poškozené [REDAKCE], narozené [REDAKCE], bytem [REDAKCE], částku ve výši 2 000 Kč, když se poškozená podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkazuje se zbytkem svého uplatněného a nepřiznaného nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená [REDAKCE] odkazuje se svým uplatněným a nepřiznaným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonné lhůtě odvolání obžalovaný [REDAKCE]. Prostřednictvím svého obhájce napadl rozsudek ve výroku o vině, a to kromě těch jednání, ke kterým se doznal v plném rozsahu, tj. ke skutkům popsaným pod body II., III., IV. (v části týkající se řízení motorového vozidla) a bodem VI. Pokud jde o skutek I., tak ohledně osob [REDAKCE] a [REDAKCE] nebyly provedeny důkazy prokazující, že se vůči nim dopustil stíhaného jednání, nebyly provedeny ani další důkazy, které navrhoval. [REDAKCE] vypovídal odlišně v přípravném řízení a v řízení před soudem. Uvedl, že policie jej nutila k výpovědi proti obžalovanému, bylo mu vyhrožováno vazbou. Takový postup policie v případě distribuce drog je všeobecně znám a nelze jej vyloučit. Nelze tak mít bez pochybností za prokázané, že se obžalovaný tohoto jednání dopustil. V případě [REDAKCE] se měl obžalovaný distribuce drogy dopustit dne 14. 10. 2021 v místě svého bydliště ve [REDAKCE]. Na této adrese obžalovaný však v té době nebydlel, neboť měl pronajatý byt v [REDAKCE], a to s [REDAKCE]. Navíc od poloviny srpna 2021 byl zaměstnán v [REDAKCE], kde trávil většinu času a i přespával, do [REDAKCE] či do [REDAKCE] jezdil minimálně. Uvedenou skutečnost mohl dosvědčit jeho zaměstnavatel [REDAKCE], ale okresní soud takovýto důkaz nesprávně zamítl jako nadbytečný. Pokud jde o další osoby, jimž měl poskytnout omamné látky, tak poukázal na svou obhajobu uplatněnou v průběhu dosavadního trestního řízení.
3. Ohledně skutku pod bodem IV. obžalovaný setrval na své obhajobě, že se jednání ke škodě [REDAKCE] nedopustil. V tomto případě proti sobě stojí dvě skupiny důkazů navzájem si odporujících. Za takové situace měl soud postupovat ve smyslu judikatury Ústavního soudu v souladu se zásadou „in dubio pro reo“. Krádeže vozidla se nemohl dopustit, neboť bylo prokázáno, že po příjezdu do [REDAKCE] dne 1. 3. 2023 uhradil poškozené sjednanou kupní cenu, a jelikož mu následně odevzdala předmětné vozidlo s klíči, doklady a dále i plnou moc na přepis vozidla v evidenci motorových vozidel, neměl žádné pochybnosti o tom, že je vše řádně vyřízeno a nepožadoval písemné potvrzení o úhradě kupní ceny. Z právního hlediska byla uzavřena kupní smlouva ústně, kdy zákon písemnou formu nepožaduje. Je pravdou, že s poškozenou se tehdy domluvil na společném večeru, což nedodržel a chápe její následné rozpoložení a naštvání. Poukázal i na to, že následně sám nahlásil odcizení vozidla, neboť byl přesvědčený, že je vlastníkem vozidla. O tom byl sepsán i protokol, který si však orgány činné v trestním řízení nevyžádaly. Poškozená a její bratr vypověděli, že mají výborné sourozenecké vztahy, a přesto nedokázali vysvětlit, proč se 1. 3. 2023 navzájem nekontaktovali za situace, kdy nemělo dojít tohoto dne v odpoledních hodinách k uzavření kupní smlouvy a zaplacení kupní ceny. Poškozená uvedla, že jí bratr večer volal, ale ten se o žádném telefonátu nezmínil, popsal pouze zaslání SMS zprávy následující den, když se probudil. Ani ze vzájemné komunikace mezi obžalovaným a poškozenou z předmětného večera nevyplývá, že by si poškozená stěžovala, či namítala, že kupní cena nebyla za strany obžalovaného uhrazena. Výpověď obžalovaného k tomuto skutku je na rozdíl od poškozené v průběhu celého trestního řízení konstantní.
4. Ke skutku pod bodem V. obžalovaný namítl, že nebyly naplněny znaky skutkové podstaty zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku. Okresní soud se opřel o výpovědi poškozených, kteří v průběhu trestního řízení měnili své výpovědi, a to v popisu události před okamžikem vrácení peněz, neuváděli ani stejnou částku, kterou si od obžalovaného měli vypůjčit. Obžalovaný navrhoval, aby soud ve věci vyslechl sestru a matku [REDAKCE], jimž se poškození měli se vším

svěřit. Okresní soud neměl takovýto návrh zamítnout jako nadbytečný, opominul tak důkazy, které měly svědčit ve prospěch obžalovaného. Při rozporných výpovědích poškozených ohledně výše částky, která byla předmětem půjčky, nemohl soud dospět ani k jednoznačnému závěru, že poškozené vznikl nárok na náhradu škody ve výši 2 000 Kč. Nesprávné je i právní posouzení tohoto skutku jako spáchaného se zbraní. Na použití psa jako zbraně lze usuzovat za situace, kdy se jedná o psa dospělého, většího, popř. středního „bojové rasy“. V projednávaném případě šlo o teprve čtyřměsíční štěně, které podle názoru obžalovaného za zbraň považovat nelze.

5. V závěru svého odvolání obžalovaný navrhl, aby odvolací soud rozsudek v napadených výrocích o vině zrušil, obžalovaného zprostil obžaloby a uložil mu mírnější trest a poškozenou [REDAKCE] odkázal s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
6. *Podle § 254 odst. 1 tr. řádu, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přiblíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Podle § 254 odst. 2 tr. řádu, mají-li však vytýkané vady svůj původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu mohla podat odvolání. Podle § 254 odst. 3 tr. řádu, jestliže oprávněná osoba podá odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výrokům podáno odvolání.*
7. Ve smyslu shora citovaných zákonných ustanovení přezkoumal odvolací soud zákonnost a odůvodněnost všech výroků rozsudku napadených odvoláním obžalovaného, přezkoumal rovněž správnost postupu řízení, jež napadené části rozsudku předcházelo, to vše především z hlediska vad vytýkaných v podaném odvolání. Poté dospěl k následujícím závěrům.
8. Řízení předcházející vyhlášení rozsudku netrpělo vadami, pro které by napadené rozhodnutí nemohlo bez dalšího obstát. Soud prvního stupně při hlavním líčení provedl v souladu s procesními předpisy důkazy nezbytné pro objektivní rozhodnutí o podané obžalobě, které následně hodnotil postupem předpokládaným ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu. Při odůvodňování svého rozhodnutí respektoval ustanovení § 125 odst. 1 tr. řádu, když především logickým způsobem vysvětlil, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů v případech, kdy si vzájemně odporovaly.
9. Obžalovaný ve svém odvolání poukazuje na svou obhajobu, kterou uplatnil v průběhu dosavadního trestního řízení, namítá nevěrohodnost výpovědí, o které nalézací soud svá skutková zjištění opřel. Jím uplatněné odvolací námítky jsou prakticky polemikou s hodnocením důkazů provedeným nalézacím soudem.
10. Odvolací soud po přezkoumání obsahu ve věci provedených důkazů nezjistil, že by nalézací soud v rámci procesu hodnocení důkazů pochybil. Pokud jde o trestnou činnost popsanou pod bodem I. výroku rozsudku, tak lze plně odkázat na závěry okresního soudu rozvedené pod bodem 15. odůvodnění napadeného rozsudku. Svědci [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] v průběhu trestního řízení vypověděli beze změn, za jakých okolností a v jakém rozsahu od obžalovaného získali pervitin. Absentují skutečnosti, které by měly svědčit pro podezření, že vypovídali lživě ve snaze obžalovaného křivě obvinít. Popis rozhodných skutečností nikterak nezveličovali, nedramatizovali. Obžalovaným nabízený motiv ke křivé výpovědi svědků spočívající v tvrzení, že proti nim svědčil v případě jimi spáchané majetkové trestné činnosti, nemá logický podklad v listinných materiálech opatřených z trestní věci [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Je sice zřejmé, že obžalovaný se zasadil o to, aby některé věci odcizené svědky byly vráceny jejich majitelům, ale samotní tehdejší pachatelé od počátku šetření ze strany policejních orgánů trestnou činnost nepopírali a byli odsouzeni i na

základě dalších důkazů, aniž by právě obžalovaný byl osobou stěžejní pro rozhodnutí o jejich vině, a v důsledku toho by se mu chtěli v jeho trestní věci krivou výpovědí pomstít.

11. V případě svědků [REDACTED] a [REDACTED] okresní soud důvodně poukázal na změnu jejich výpovědí učiněných před soudem oproti svědectvím podaným v přípravném řízení. Tvrzení [REDACTED], že byl v přípravném řízení donucen k nepravdivé výpovědi policejními orgány, nelze uvěřit již s ohledem na tehdejší přítomnost obhájce obžalovaného, který by nepochybně nezákonnému nátlaku na svědka zabránil. Rovněž změna ve výpovědi [REDACTED] byla okresním soudem správně pro její absurdnost hodnocena jako nevěrohodná.
12. Ani odvolací soud neshledal důvod pro doplnění dokazování o výsledk obžalovaným navrhovaného [REDACTED]. Uvedený svědek podle tvrzení obžalovaného údajně mohl jako jeho tehdejší zaměstnavatel potvrdit, že v říjnu 2021, kdy měl obžalovaný drogu předat ve [REDACTED] svědku [REDACTED], tak nemohl učinit, neboť tehdy pracoval v [REDACTED] [REDACTED], kde i přespával. Představa, že by svědek měl s odstupem téměř tří let věrohodným způsobem potvrdit přítomnost obžalovaného v konkrétní den v [REDACTED] a vyvrátit tak jeho možnou přítomnost ve [REDACTED], je zcela nereálná. Svědek [REDACTED] vypověděl o jediném případě získání drogy od obžalovaného, jenž opakovaně dal do souvislosti se svými zdravotními problémy vzniklými po požití drogy, které řešil přivoláním zdravotnické záchranné služby. Přestože pro odstup času nebyl schopen uvést, kdy k celé události došlo, je jeho výpověď potvrzována opatřeným záznamem o zásahu záchranné zdravotnické služby. Ani odvolací soud neshledává důvodné pochybnosti o věrohodnosti výpovědi svědka, který si logicky pro odstup času a s ohledem na opakované užívání drog nemusí přesně pamatovat dobu a okolnosti či přesné místo předání drogy, ale vzhledem k nastalým specifickým zdravotním následkům po požití drogy, které jsou potvrzeny záznamem zdravotnické služby, je schopen určit, z jakého zdroje tehdy drogu získal.
13. Skutková zjištění pod bodem IV. v části týkající se odcizení vozidla z majetku [REDACTED] mají podklad především ve výpovědi samotné poškozené, která je dílem podporována svědectvím jejího bratra, svědka [REDACTED], opatřenými listinnými důkazy v podobě komunikace mezi poškozenou a obžalovaným, okolnostmi, za kterých poškozená celou záležitost oznámila policejním orgánům. Okresní soud důvodně poukázal na skutečnost, že obžalovaný při proklamovaném záměru zakoupit vozidlo od poškozené si s touto sjednal schůzku v [REDACTED], aniž by v té době disponoval finančními prostředky. Ničím podložené není ani jeho tvrzení, že v té době disponoval finanční částkou v řádech statisíců korun, jestliže měl být nucen činit kroky k půjčce ve výši 20 000 Kč. Svědci [REDACTED] a [REDACTED] ani jednoznačně nepopsali, že by v jejich přítomnosti byla poškozené předána sjednaná kupní cena za vozidlo a byla uzavřena kupní smlouva. Obsah komunikace mezi obžalovaným a poškozenou, kterou policejním orgánům doložila poškozená, potvrzuje, že obžalovaný poškozenou dne 1. 3. 2023 zanechal ve svém bydlišti a ona se ho opakovaně snažila během noci kontaktovat, vyjadřovala své rozhořčení a vyzývala jej k návratu domů. Mimo jiné uvedla i větu „jestli sháníš love tak ser na to“. Z takového vyjádření logicky vyplývá, že poškozená dávala jeho vzdání se z bytu do souvislosti s tím, že obžalovaný odjel za účelem opatření finančních prostředků na zakoupení auta, což by nepochybně nečinila za situace, pokud by již disponovala předanou kupní cenou ve výši 70 000 Kč. Je i zcela nepravděpodobné, že by posléze poškozená po návratu obžalovaného do bytu, pokud by disponovala finančními prostředky z prodeje vozidla, zosnovala na obžalovaného podvod a učinila na příslušné součásti policie oznámení, že jí vozidlo bylo odcizeno a finanční prostředky jí nebyly předány. Nakonec i skutečnost, že ve vozidle byla v době jeho zajištění bunda z majetku poškozené, nekoresponduje s tím, že by již došlo k uzavření kupní smlouvy a předání vozidla.
14. Pokud obžalovaný namítá, že orgány činné v trestním řízení se nezabývaly tím, že on sám učinil oznámení o odcizení předmětného vozidla, tak tomu nelze přisvědčit. Trestní spis obsahuje i úřední záznamy o těchto krocích obžalovaného. Obžalovaný oznámení učinil dne 2. 3. 2023 v 20:59 hodin. Téhož dne ve 22:25 hodin podal ve věci na obvodním oddělení PČR Větrní vysvětlení, kde v souladu se svou nynější obhajobou uvedl, že vozidlo od [REDACTED] zakoupil, posléze ji

zanechal ve svém bytě, kam se vrátil kolem 7:00 hodin dne 2. 3. 2023, přičemž poškozená poté byt opustila a následně mu zaslala zprávy, v nichž se domáhala vydání klíče od vozidla, tvrdila, že nemá od něho žádné peníze a jde věc oznámit na policii. Z dalších úředních záznamů policie je zřejmé, že v dopoledních hodinách dne 2. 3. 2023 byly činěny opakované pokusy o kontaktování obžalovaného v místě jeho bydliště, kde nebyl zastižen a nepřijímal ani hovory na svém mobilním telefonu.

15. Popsané skutečnosti rozhodně nevyznívají ve prospěch obhajoby obžalovaného. Obžalovaný přes vědomí, že poškozená se na něm domáhá vydání vozidla a že jde učinit trestní oznámení na policii, nečinil žádné odpovídající kroky k vysvětlení celé záležitosti, je naopak zřejmé, že se kontaktu s policejními orgány v průběhu celého dne vyhýbal a oznámení učinil až ve večerních hodinách. Takovýto jeho postoj svědčí o účelovosti jím učiněného následného oznámení, jež bylo motivováno snahou vyhnout se trestní odpovědnosti.
16. Odvolací soud neshledal důvodnými ani námitky obžalovaného proti skutkovým a právním závěrům okresního soudu učiněným pod bodem V. výroku napadeného rozsudku. Okresní soud se důvodně opřel o výpovědi obou poškozených. Je sice zřejmé, že poškození v průběhu trestního řízení vypovídali odlišně ohledně výše finanční půjčky, kterou měli obžalovanému kritického dne vrátit, ale v popisu okolností rozhodných z hlediska charakteru tehdejšího jednání obžalovaného jejich výpovědi vzájemně korespondují a nedoznaly změn ani v průběhu času. Obžalovaný na snahu [REDAKCE] o oddálení vrácení celé půjčky začal bezprostředně reagovat odmítavým postojem, výzvou k okamžitému vrácení všech půjčených peněz, což doplnil pohrůzkou pobodáním spojenou s tím, že strčil ruku do kapsy kalhot, a následně i pohrůzkou, že na poškozeného pustí svého psa. Tvrzení obžalovaného, že poškození proti němu vypovídají ze msty, se nejeví pravděpodobné. Poškozený [REDAKCE] v souvislosti s opuštěním místa činu sice ve vztahu k obžalovanému uvedl, že celou záležitost půjde oznámit na policii, ale ve skutečnosti tak neučinil. Z materiálů založených ve spise vyplývá, že oznámení telefonicky učinila jeho matka s odstupem tří dnů, a to poté, co s poškozenými projednávala nedostatek finančních prostředků na nájem bytu a poškození jí popsali, za jakých okolností předali část vyplaceného rodičovského příspěvku obžalovanému. I s ohledem na tuto skutečnost lze akceptovat postup nalézacího soudu, pokud návrh obžalovaného na výslech matky a sestry poškozeného [REDAKCE] zamítl jako nadbytečný. Navrhované svědkyně nebyly přímými svědky předmětného incidentu a mohly by svědčit pouze o okolnostech, které jim sdělili poškození. Pokud na základě takového sdělení matka poškozeného učinila trestní oznámení, tak jí nepochybně byly sděleny skutečnosti stejného rázu, zakládající podezření ze spáchání trestné činnosti, jak je poškození popsali ve svých procesních svědeckých výpovědích. Obžalovaný se i v rámci odvolacího řízení domáhal výslechu sestry poškozeného, [REDAKCE], když předložil i její dopis, který mu zaslala do výkonu trestu odnětí svobody. Odvolací soud ve shodě se soudem prvního stupně považuje takovýto výslech za nadbytečný. Ani sestra poškozeného nebyla přítomna na místě činu a z jejího dopisu nevyplývá, že by byla schopna ve věci uvést konkrétní podstatné skutečnosti. Uvádí v něm k předmětnému skutku prakticky pouze následující: „mě moc sere to s bráchou a [REDAKCE], tak snad se kvůli nim nezlobíš i na mě, ty sám dobře víš, když jsme byli oba venku, tak jsem to já sama mám vysvětlovala, jak to vše bylo, že oni tě otravovali a tys byl ten, který jim pomohl“. Uvedené svědčí o tom, že poškození se obrátili na obžalovaného se žádostí o půjčku a ten jim vyhověl. O okolnostech, za kterých došlo ke vrácení peněz není nic uváděno. O tom, že poškození si od obžalovaného v dřívější době peníze zapůjčili a obžalovaný primárně vymáhal na poškozených vrácení půjčky, rovněž není sporu, takže ani obžalovaným navrhovaný výslech údajné svědkyně takové půjčky [REDAKCE], se nejeví potřebným. Rozpor ve výpovědích poškozených o výši původní půjčky není z hlediska právního posouzení zjištěného skutku podstatný. Okresní soud vyšel v tomto směru z nižší částky 2 000 Kč a uvěřil poškozeným, že obžalovaný od nich kritického dne požadoval částku o 2 000 Kč vyšší, když v tomto směru se jejich výpovědi nelišily a byly určující i pro rozhodnutí ve výroku o náhradě škody.

17. Okresní soud v případě tohoto skutku nepochybil ani právně, jak je mu vytýkáno v podaném odvolání. Obžalovaný pod pohrůžkou násilím – pobodáním – poškozené nutil, aby mu vrátili zapůjčené finanční prostředky, posléze, aby mu připlatili další částku za čekání. Takovéto jednání samo o sobě naplnilo znaky vydírání ve smyslu § 175 odst. 1 tr. zákoníku. Pokud své verbální vystoupení doplnil i pohrůžkou, že na poškozeného pustí svého psa, kterého měl při sobě, nepochybil okresní soud, jestliže jednání obžalovaného kvalifikoval jako spáchané se zbraní ve smyslu § 175 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku. Ve smyslu § 118 tr. zákoníku je trestný čin spáchan se zbraní, jestliže pachatel nebo s jeho vědomím některý ze spolupachatelů užije zbraně k útoku, k překonání nebo zamezení odporu anebo jestliže ji k tomuto účelu má u sebe; zbraní se rozumí, pokud z jednotlivého ustanovení trestního zákona nevyplývá něco jiného, cokoli, čím je možno učinit útok proti tělu důraznějším. Nepochybně i pohrůžka pachatele poštváním psa na jinou fyzickou osobu, pokud se nepodrobí vůli pachatele, naplňuje znaky spáchaní trestného činu vydírání se zbraní. Nelze přisvědčit námitce obžalovaného, jenž poukazyval na to, že šlo teprve o štěně ve věku 4 či 6 měsíců, kterého se nikdo obávat nemohl, přičemž fotografiemi i dokládal pozitivní vztah tohoto štěněte k dětem. Povaha a věk předmětného psa byla známa obžalovanému, nikoli však poškozeným. Bez odpovídajících kynologických znalostí se z fotografií založených v trestním spise jeví, že jde o rasu stafordšírského bulteriéra, který i přes obžalovaným uváděný nižší věk je již většího vzrůstu, přičemž jeho vzezření odpovídá typu psů bojových plemen. Plemena typu bull vzbuzují u řady lidí negativní dojem, a byť může jít o pouhý předsudek, tak se nelze pozastavovat nad tím, že poškození, kteří psa obžalovaného blíže neznali, se tohoto obávali, a to zejména v situaci, kdy je doprovázeli i jejich dvě nezletilé děti ve věku [REDAKCE]. Právě i obavy o přítomné nezletilé děti vedly poškozeného [REDAKCE] k tomu, že se pokynům obžalovaného bez dalšího podvolil a předal mu požadované finanční prostředky. Obžalovaný byl tak právem uznán vinným zločinem vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku.
18. Právní kvalifikace dalších odvoláním napadených výroků o vině nebyla rozporována podaným odvoláním a lze v tomto směru plně odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku.
19. Okresní soud nepochybil ani při rozhodování o potrestání obžalovaného. Je naopak zřejmé, že odpovídajícím způsobem přihlížel ke všem skutečnostem významným pro rozhodnutí o druhu a výměře trestu. S ohledem na časové souvislosti vyplývající z předchozích pravomocných odsouzení obžalovaného a dobu spáchaní nyní projednávané trestné činnosti ukládal správně dva tresty, v prvním případě společný souhrnný trest a ve druhém případě další souhrnný trest. Mezníkem, jenž rozděluje spáchanou trestnou činnost do dvou skupin, je doručení trestního příkazu Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 21. 2. 2023, č.j. [REDAKCE], k němuž došlo dne 28. 3. 2023. Trestná činnost spáchaná před posledně uvedeným datem je v souběhu a byla správně sankcionována jedním společným a souhrnným trestem a trestná činnost spáchaná či dokonaná po tomto datu je již posuzována jako recidiva, za kterou byl ukládán další souhrnný trest.
20. V případě obou ukládaných trestů nepřicházelo do úvahy ukládání jiných než nepodmíněných trestů odnětí svobody. Souhrnný trest nesmí být mírnější než trest uložený rozsudkem dřívějším (§ 43 odst. 2 věta třetí tr. zákoníku). Dřívějšími rozsudky, které jsou nyní zrušovány ve výrocích o uložených trestech, byly uloženy již nepodmíněné tresty odnětí svobody. Ve shodě se závěry okresního soudu je třeba konstatovat, že obžalovaný je pachatelem, jehož možnosti nápravy jsou již výrazně sniženy. Opakovaně byl v minulosti postihován pro úmyslnou trestnou činnost, a to i nepodmíněnými tresty odnětí svobody. Přesto i po jejich výkonu nevedl řádný život, a i přes postupně zahajované trestní stíhání opakoval protizákonné jednání především v letech 2022 a 2023, v čemž mu prakticky bylo zabráněno až vzetím do vazby dne 13. 7. 2023 ve věci Okresního soudu v Českém Krumlově sp. zn. [REDAKCE]. První z trestů je obžalovanému ukládán za trestnou činnost popsanou v bodech II. až V. výroku napadeného rozsudku a za další již sbíhající se dříve odsouzenou trestnou činnost poměrně rozsáhlého charakteru, která byla zrušovanými

odsuzujícími rozhodnutími postížena nepodmíněným trestem odnětí svobody na 4 roky a 8 měsíců a trestem zákazu činnosti na 2 roky. Uložení šestiletého trestu odnětí svobody, tedy navýšení původního trestu o 16 měsíců, nelze s ohledem celkový rozsah sankcionované trestné činnosti a její závažnost považovat za potrestání nepřiměřeně přísné. Jde stále o trest, jenž byl v sazbě trestu odnětí svobody od 2 do 10 let ukládán v její polovině, a to za tři zločiny a řadu dalších přečinů. Rovněž tak ukládaný vedlejší trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů na 3 roky je odpovídající reakcí na trestnou činnost obžalovaného spáchanou v souvislosti s řízením motorového vozidla, na jeho ignorování dříve uložených zákazů řízení.

21. Trestná činnost popsaná pod body I. a VI. výroku napadeného rozsudku je v souběhu s přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jehož se obžalovaný dopustil dne 24. 6. 2023 a byl mu za něj uložen nepodmíněný trest odnětí svobody na 7 měsíců, který již vykonal. Souhrnný trest byl uložen v sazbě od 1 roku do 5 let ve výměře 16 měsíců. Ani v tomto případě nejde o potrestání nepřiměřeně přísné, když jde o postih za tři úmyslné přečiny, když přečinu podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení z trestního příkazu Okresního soudu v Českém Krumlově sp.zn. ■■■■■ a rovněž při vědomí, že ve věci Okresního soudu v Českých Budějovicích sp.zn. ■■■■■ byl tehdy nepravomocně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody na 34 měsíců. Trest odnětí svobody vyměřený toliko mírně nad dolní hranici sazby odpovídá závažnosti sankcionované trestné činnosti a již sníženým možnostem nápravy obžalovaného.
22. V souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovaný pro výkon obou ukládaných trestů odnětí svobody zařazen do věznice s ostrahou a správně byly při uložení souhrnných trestů zrušeny výroky o trestech z předchozích odsuzujících rozhodnutí včetně navazujících rozhodnutí, která vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.
23. Stav věci a zákonu odpovídá i rozhodnutí okresního soudu ve výroku o náhradě škody. Rozhodnutí o povinnosti obžalovaného uhradit poškozené ■■■■■ částku 2 000 Kč má podklad ve skutku pod bodem V., když bylo prokázáno, že obžalovaný nezákonným způsobem vymohl kromě vrácení finančních prostředků z dřívější půjčky navíc právě částku 2 000 Kč. Pokud poškozená požadovala částku vyšší, nebyl pro takové rozhodnutí podklad v provedených důkazech, a byla proto správně odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. Na stejné řízení byla správně odkázána i poškozená ■■■■■, která nikterak nedoložila údajnou škodu způsobenou poškozením jejího vozidla.
24. Ze všech shora uvedených důvodů muselo být odvolání obžalovaného ■■■■■ jako nedůvodné podle § 256 tr. řádu zamítnuto.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.).

Dovolání mohou podat

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto

označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr.ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

České Budějovice dne 4. 9. 2024

JUDr. Jiří Trnka v.r.
předseda senátu